

τὴν καρδίαν ἀμφοτέρων ἔνεκα τῆς ἀπωλείας τῶν τέκνων των. Ἐπὶ τέλους ἐπανῆλθον εἰς Νέαν Ὑδρίην καὶ ἡ τοιμάζοντο γὰρ μεταβάσιν εἰς τὴν παλαιὰν αὐτῶν κατοικίαν, ὅτε κατὰ θείαν Πρόνοιαν συγήνητησαν τὴν πιστήν αὐτῶν ὑπηρέτριαν καὶ οὕτως ἀνεῦρον τὰ τέκνα αὐτῶν.

Πλήρεις εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἀνέλπιστον ταύτην νεκρανάστασιν εἰς τὸν οὐράνιον αὐτῶν Πατέρα, ἀπεφάσισαν ν' ἀφιερώσωσιν ἕαυτοὺς ἐκ γένους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ως πρὸς τὴν κυρὰ Καλὴν ἡ εὐγνωμοσύνη των δὲν εἶχεν δριαί· διότι χωρὶς αὐτῆς θὰ ἦσαν ἄνευ τέκνων, καὶ λοιπὸν δὲν ἐγνώριζον, οὔτε ἥδη γναντο γὰρ εὑρώσι μὲ τὶ νὰ ἀνταμείψωσι τὴν πίστιν καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις της.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΦΥΛΗ ΠΥΓΜΑΙΩΝ

[Αἴγινηγμα ἐν εἴδει μυθιστορήματος].

Ως πάντες οἱ ἄνθρωποι, οὗτοι καὶ ἐγὼ ἀγαπῶ πολὺ τὰ ταξείδια, θὰ διηγηθῶ δὲ εἰς τοὺς μικροὺς συνδρομητὰς τῆς «Ἐφ. τῶν Παιδῶν» ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀξιοθάμαστα θεάματα, τὰ δοποῖα ἀπήνητησα εἰς μίαν τῶν περὶ τὴν γῆν περιπλανήσεών μου.

Ἄπηντησά ποτε, μικροὶ μου φίλοι, καὶ παρακαλῶ νὰ μὴ δυσπιστήσητε εἰς τοὺς λόγους μου, ὅσον παράδοξοι καὶ ἀν σᾶς φανῶσιν, ἔθνος τι πυγμαίων εἴτε νάγων, πολὺ διαφόρων ἀπὸ σᾶς. Τὸ ἀνάστημά των εἶναι ἀπὸ τριῶν ἢ τεσσάρων δακτύλων μέχρις ἐνδε ποδός. Ὅπως ὅμως μεταξὺ ἄλλων λαῶν, οὕτω καὶ μεταξὺ τοῦ ἔθνους τούτου ἀναφένονται ἐνίστε γίγαντες, τῶν δοποίων τὸ ἀνάστημα φθάνει μέχρις 6 καὶ 7 ἐνίστε ποδῶν! ἀλλ? οὕτοι βεβαίως εἶναι ἔξαιρεσις πολὺ σπανία.

Τὸ χρῆμα τῶν πυγμαίων τούτων, κατὰ τὸν τρόπον, τῆς γεννήσεώς των, εἶναι ἡ κίτρινος ἡ λευκός πάντοτε ὅμως λείον καὶ στίλβον.

Τὰ πρόσωπά των, ἐνῷ κατὰ τὴν γέννησίν των εἶναι καθαρὰ, κατὰ μικρὸν μεταβάλλονται εἰς μαῦρα, ἔνεκα τῆς ὑπερβολικῆς θερμότητος, εἰς τὴν δοποίαν εἶναι συγχάκις ἐκτεθειμένα.

Χωρὶς δὲ νὰ προσκρούσω εἰς τὰ αἰσθήματα τῶν μικρῶν μου φιλαινάδων, δὲν πρέπει νὰ παρασιωπήσω καὶ τὸ ἔξης περιστατικὸν, τὸ δοποῖον σχετίζεται μὲ τὰ μικρὰ ταῦτα πλάσματα, διτε δῆλο. ἀν καὶ ἡ πατρὶς αὐτῶν εἶναι ἐπίσης πολυτιμένη ὁς καὶ ἡ ἴδική σας, ὅμως δὲ παράδοξος οὕτος λαὸς περιφέρεται πάντοτε διόρυματος,

εἰς μόνους δὲ τοὺς πόδας φέρουσιν ὑπερμεγέθη διπόδηματα ἐκ χαλκοῦ, σιδήρου, ἀργύρου ἢ καὶ χρυσοῦ καὶ τινες καὶ ἐξ ὑέλου ἀναλόγως τῆς καταστάσεως ἑκάστου· τὸ πέριεργον δὲ εἶναι, διτε τὰ διπόδηματα ταῦτα εἶγαι συγχάκις ἵσα καὶ οὐχὶ σπανίως διπλάσια κατὰ τὸ μέγεθος ἀπὸ τοὺς κυρίους αὐτῶν! καὶ δημως ἀντὶ νὰ φαίνωνται ἀσχημοὶ οἱ κύριοι οὗτοι κάμνουσι πολὺ καλὴν ἐπίδεξιν!

Ἄλλο ἀξιοπαρατήρητον καὶ σπάνιον χαρακτηριστικὸν τῶν πυγμαίων τούτων εἶναι, διτε ἐνῷ δλην τὴν ἡμέραν μένουσιν εἰς κατάστασιν φαθυμίας καὶ ἡλιθιότητος, ἢ μᾶλλον ναρκώσεως, ἔμμα ἀρχίζειν ἀσκοτικοῦ φαιδρύνονται, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν λαμβάνουν λίαν περιχαρῆ καὶ λαμπτράν δψιν. Οστις δὲ τότε τύχῃ νὰ ἴηναι ἀνυπόδυτος, ἀμέσως βάζει τὰ διπόδηματά του, κτενίζει τὴν κόμην του καὶ γενική τις φαιδρότης παρατηρεῖται ἑξατράπτουσα ἐπὶ πάνη πρόσωπον καθ' δλον τὸ βασίλειον αὐτῶν, διαχέουσα καὶ εἰς τοὺς πέριξ τὴν χαροποιὰν αὐτῆς ἐπιρροήν.

Βραδύτερον δημως προχωρούσης τῆς νυκτὸς ἡ δέγυρεις καὶ φαιδρότης αὐτην ἀρχονται βαθυμήδων νὰ ἐλαττούνται καὶ περὶ τὸ μεσονύχτιον συγκήνως καταπαύουσιν ἐντελῶς, οἱ δὲ καλοὶ ἔκεινοι ἄγηθρωποι δε εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου, τινὲς μὲν βάλοντες τοὺς νυκτικούς τῶν σκούφους, ἄλλοι δὲ ἄλλως πῶς μαριζόντες τὰ πρόσωπά των, ἐπανέρχονται εἰς τὴν προτέραν τῶν ναρκώδη κατάστασιν καὶ μένουν βεβυθυσμένοι εἰς αὐτὴν μέχρι τῆς ἐπομένης ἐσπέρας.

Κατὰ τὰ ἥθη εἶναι ἐν γένει λαὸς αὐτάρκης, ἀποστρέφονται δὲ τὰς θυέλλας καὶ ἀποφέύγουσι τὰς ἀνεμοζάλας, διότι διαταράττουν, καὶ ἀν μη προληφθῶσι, διακόπτουσιν ἐντελῶς τὰς ἐσπειρινὰς αὐτῶν διασκεδάσεις καὶ χαράς.

Ἄλλα τὸ μᾶλλον ἀξιοθάμαστον μέρες τῆς στορίας μου ταῦτης εἴναι, διτε τὰ μικρά ταῦτα πλάσματα ἀντὶ νὰ ἀνέξωσι κατὰ τὸ ανάστημα, διποις πάντα τὰ ζῶα, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς γεννήσεώς των ἀρχίζουν νὰ συγκρύνωνται κατὰ τὸ μέγεθος, ἔως οὖν ἐπὶ τέλους ἔξαφανίζονται ἐντελῶς μη παρέχοντα εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τῶν οὔτε κόπους, οὔτε ἔξοδα διὰ τὴν ταφήν των! Τὸ μελαγχολικὸν καὶ λυπηρὸν τοῦτο τέλος πρέπει νὰ διεγείρῃ τὴν συμπάθειαν τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν καὶ ἀναγνωστριῶν, διότι δταν ἀκούσωσιν διτε τοῦτο γίνεται πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ δρελος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Καὶ τώρα φίλοι καὶ φίλαι μου εἰς σᾶς ἀπόκειται νὰ εύρητε ποιοὶ οἱ πυγμαίοι οὗτοι.